

[Industriministeren]

Lovforslaget indarbejder desuden Sølovsudvalgets betænkning nr. 1215 om befordring af gods. De nuværende regler i den gældende sølovs 5. kapitel ændres og opsplittes i to kapitler, henholdsvis 13. kapitel om stykgodstransport og 14. kapitel om befragtning af skib. Forslaget er forhandlet med de øvrige nordiske lande, der fremsætter tilsvarende lovforslag.

Blandt de nordiske lande har det ligeledes været drøftet at ændre reglerne om befordring af passagerer og rejsegods. I det danske Sølovsudvalg er der således enighed om, at man skal ændre reglerne, så det er muligt at ratificere den såkaldte Athen-konvention fra 1974, som ændret ved protokol af 1990. Da en fuldstændig nordisk gennemarbejdning af passagerbestemmelserne imidlertid tager nogen tid, har man fundet det hensigtsmæssigt allerede på nuværende tidspunkt som et første trin at foretage en enkelt ændring, nemlig en forhøjelse af de beløb, der er maksima for erstatning til passagerer, de såkaldte begrænsningsbeløb. Tilsvarende ændring er vedtaget i Norge, forslag er fremsat i Sverige, og Finland fremsætter forslag i foråret 1994.

De danske regler om registrering af handelskibe er ikke i overensstemmelse med EF-retten. Dette rettes der op på med den nye registreringsbestemmelse i § 2.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Industriministeren (Trøjborg):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Dansk Internationalt Skibsregister.

(Lovforslag nr. L 130).

Forslaget fremsættes sammen med forslag til en ny sølov og er en konsekvens af, at der nu åbnes mulighed for at registrere EU-ejede handelsskibe i Dansk Internationalt Skibsregister. Det drejer sig om skibe, der tilhører personer eller selskaber, der ikke opfylder de hidtidige nationalitetsbetingelser i søloven, men som efter traktatens bestemmelser om arbejdskraftens frie bevægelighed, fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser skal sidestilles med danske statsborgere og selskaber.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Industriministeren (Trøjborg):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af sømandsloven og om ændring af lov om skibes sikkerhed m.v. (Lovforslag nr. L 131).

Rådet har vedtaget et rammedirektiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet. Herefter skal særlig følsomme risikogrupper beskyttes mod farer, som for dem er særlig alvorlige.

Som det 10. særdirektiv til rammedirektivet vedtog Rådet den 19. oktober 1992 direktiv 92/85/EØF om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer. Direktivets gennemførelsesfrist er den 19. oktober 1994.

Direktivet er et minimumsdirektiv. Det har til formål at forbedre sikkerheden og sundheden under arbejdets udførelse for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer. For andre arbejdstagere end de søfarende varetager arbejdsministeren gennemførelsen.

Direktivet stiller krav om, at arbejdsgiveren skal sørge for, at der foretages en vurdering af, om en gravid arbejdstager udsættes for risici ved varetagelse af sine arbejdsopgaver. Arbejdsgiveren skal sørge for, at risici elimineres, og om nødvendigt fritage arbejdstageren fra arbejdet. Arbejdstageren bevarer løn eller anden passende ydelse i henhold til national lovgivning eller praksis.

Direktivet opstiller forbud mod afskedigelse på grund af graviditet eller barsel.

Det foreslås, at sømandslovens bestemmelser om ophør af tjenesteforholdet ved opsigelse eller afsked ændres, således at graviditet ikke længere er lovlig opsigelses- eller afskedigelsesgrund. Herudover bemyndiges industriministeren til at fastsætte nærmere regler om søfarendes fratreden af tjenesten om bord på grund af graviditet og barsel. I lighed med den nuværende ordning vil den søfarende efter fratredelsen have krav på hyre fra rederen i to måneder. Medmindre andet følger af overenskomst, vil den søfarende i den øvrige del af orlovsperioden kunne få dagpenge efter de al-

[Industriministeren]

mindelige regler i lov om dagpenge ved sygdom og fødsel.

I lov om skibes sikkerhed m.v. foreslås, at der for alle arbejdstagere, der har ansatte om bord på skibe, kan fastsættes pligt til beskyttelse af arbejdstagere, herunder pligt til at foretage en risikovurdering af den gravide søfarendes arbejdsopgaver.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Industriministeren (Trøjborg):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om produktsikkerhed.
(Lovforslag nr. L 132).

Som bekendt nedsatte jeg i foråret 1993 et udvalg, der skulle gennemføre EF-direktivet om produktsikkerhed, som skal være gennemført i de nationale lovgivninger senest den 29. juni 1994. Direktivets formål er at garantere, at markedsførte produkter er sikre, dvs. at de ikke frembyder risici eller kun minimale risici. Direktivet har således et meget højt ambitionsniveau og gælder overalt, hvor der ikke ved Fællesskabslovgivning er fastsat særlige regler om produktsikkerhed.

Udvalgets betænkning nr. 1256 med titlen »Produktsikkerhed« blev offentliggjort i midten af november 1993 og har været sendt til høring hos en lang række myndigheder og organisationer, og høringssvarene er indgået i regeringens overvejelser.

Vi har allerede i mange år haft bestemmelser om produktsikkerhed i en række love, f.eks. i arbejdsmiljø- og levnedsmiddellovgivningen. Det er ikke hensigten, at produktsikkerhedsloven skal erstatte denne regulering, men den skal derimod udbygge og supplere den gældende lovgivning, så der kommer til at gælde et højt produktsikkerhedsniveau på alle områder. Vi har imidlertid ikke tidligere i Danmark haft en generel lov til beskyttelse af forbrugeren mod, at farlige produkter bringes ud i omsætning. Det er derfor en stor glæde at kunne fremsætte dette forslag, som regeringen betragter som et vigtigt fremskridt inden for forbrugerbeskyttelsen.

Lovforslaget finder anvendelse på produkter, som er bragt i omsætning, og tjenesteydelser, der har tilknytning til et produkt. Når det

foreslås, at loven også skal omfatte tjenesteydelser med tilknytning til produkter, er det for at inddrage de reparationsarbejder, der består dels af en arbejdspræstation, dels af brug af reservedele. Det vil ofte i disse situationer være vanskeligt at afgøre, om den opståede faresituation skyldes den anvendte reservedel eller det udførte reparationsarbejde. Også fast ejendom er omfattet.

Undtaget fra loven er produkter, der udelukkende medgår til produktionen i en erhvervs virksomhed, da disse ikke på tilsvarende måde er egnet til at være omfattet af en generel lov om produktsikkerhed. På linje med direktivet foreslås det også, at handel mellem private samt antikviteter og andre brugte produkter, der, før de skal bruges, skal repareres eller sættes i stand, undtages, hvis modtageren har fået klar skriftlig besked om dette.

Selv om formålet med den foreslåede lov om produktsikkerhed i første omgang er at forebygge personskade, er den dog ikke begrænset hertil. Tingsskade omfattes også af lovforslaget og kan navnlig komme på tale i forbindelse med bygnings-, vand- og brandskader. Lovforslaget omfatter endvidere udviklingsskader, dvs. skader, som skyldes egenskaber ved produkter, som på grund af utilstrækkelig teknisk og videnskabelig viden ikke var kendt på det tidspunkt, produktet blev markedsført.

Ligesom direktivet kræver lovforslaget også et meget højt sikkerhedsniveau, og det indeholder på tilsvarende måde en rangorden af almindelige kriterier for risikovurderingen. Det grundlæggende princip er her, at en producent kun må markedsføre sikre produkter.

For at opnå det grundlæggende sikkerhedskrav pålægges det producenterne dels at give en række oplysninger, der gør det muligt at bedømme de risici, som er forbundet med et produkt, dels at iværksætte forskellige sikkerhedsforanstaltninger mod farlige produkter som f.eks. mærkning af varer, kontrol af vareprøver m.m. I sidste fald kan der blive tale om at trække produkterne tilbage fra markedet.

Loven omfatter alle personer, idet hovedformålet med loven netop er at beskytte enhver mod farer fra produkter og tjenesteydelser, uanset om vedkommende er forbruger, erhvervsdrivende, arbejdstager eller andet.

Pligten til at sørge for, at produkter er sikre, påhviler primært producenter og distributører.